

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412202060
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1412202060.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou JUDr. Tatianou Polákovou v právnej veci navrhovateľov: 1. H. U. H. B., O. S. XXXX/XX, O., 2. Q.. H. B., O. J. Ú. XXX, O., obidvaja zastúpení SVITOK a spol., s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, proti odporcovi: Arios, s.r.o., so sídlom Nové Záhrady I 13/A, Bratislava, IČO: 35 934 999, zastúpený AK H.I.F., spol. s r.o., so sídlom Radvanská 1, Bratislava, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu z a m i e t a.

Navrhovatelia s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 526,56 eur k rukám právneho zástupcu odporcu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa návrhom na začatie konania zo dňa 28.2.2012 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že

- kúpna zmluva uzatvorená dňa 12.12.2011 medzi Q.. Q. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. Ú. XXX, O. ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim o predaji nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. B., a to pozemku registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh zastavané plochy a nádvoria, o výmere 107 m², pozemku registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh ostatné plochy a nádvoria, o výmere 780 m², druh stavby stavby XX, stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaca na parcele č. XXXX/XX je neplatná,

- nehnuteľností zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. B., a to pozemok registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh zastavané plochy a nádvoria, o výmere 107 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh ostatné plochy a nádvoria, o výmere 780 m², druh stavby stavby XX, stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaca na parcele č. XXXX/XX patria do dedičstva po zosnulom Q.. Q. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. Ú. XXX, O..

Návrh odôvodnili tým, že Q.. Q. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J.H. Ú. XXX, O. dňa X.X.XXXX zomrel. Z prepúšťacej správy je zrejmé, že dňa 13.1.2012 bol hospitalizovaný v nemocnici a 3-4 týždne pred týmto dátumom utrpel úraz tváre a horných končatín. Podľa údajov na www.katasterportal.sk <<http://www.katasterportal.sk>> o predmetných nehnuteľnostiach pod sp. zn. B.-XXXX/XXXX prebieha konanie o povolenie vkladu, pričom tento návrh bol podaný dňa 10.2.2012, teda po smrti vlastníka nehnuteľností. Navrhovatelia zistili, že Q.. B. mal s odporcom uzavrieť zmluvu o budúcej zmluve, na základe ktorej mu mal byť poskytnutý preddavok na kúpnu cenu vo výške 100.000 eur, ktorý mal byť zabezpečený zmluvou o záložnom práve, ktorá bola neskôr zavkladovaná do katastra nehnuteľností. Následne, dňa 12.12.2011 malo dôjsť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi Q.. B. ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim, predmetom ktorej mal byť prevod nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. B. vydanom Katastrálnym úradom v Bratislave, Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu. Túto zmluvu nepodpísal predávajúci priamo, ale prostredníctvom

splnomocnenca na základe plnej moci zo dňa 10.11.2011. Vzhľadom na nejasné okolnosti smrti pána B. začalo OR PZ Bratislava I trestné stíhanie pre dôvodné podozrenie zo spáchania zločinu zabitia. Navrhovatelia v návrhu ďalej uviedli, že plnomocenstvo musí spĺňať všetky požiadavky vyplývajúce zo zákona, najmä musí spĺňať kritérium určitosti. V tomto prípade plnomocenstvo tieto požiadavky nespĺňa, je neurčité a preto absolútne neplatné. Keďže kúpnu zmluvu na strane predávajúceho neuzatvoril vlastník prevádzaných nehnuteľností, predmetná zmluva je absolútne neplatná. Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Momentom smrti sa vlastníckymi predmetných nehnuteľností stali dedičia poručiteľa. Momentálne existuje medzi účastníkmi konania stav právnej neistoty ohľadom práv a povinností k predmetným nehnuteľnostiam. Navrhovatelia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď stav právnej neistoty môže byť odstránený jedine súdnym rozhodnutím a tým definitívne vyriešená sporná situácia medzi účastníkmi konania.

Odporca navrhol návrh ako nedôvodný zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že vyslovuje pochybnosť, či navrhovatelia sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu, keďže existuje závet vyhotovený poručiteľom. O existencii závetu má odporca vedomosť aj z listu H.. Y. S. zo dňa 13.2.2012. Odporca vo vyjadrení ďalej uviedol, že od H.. S. sa dozvedel, že navrhovatelia sa o poručiteľa sa o poručiteľa nestarali a neprejavovali oňho záujem viac ako 15 rokov. Tvrdenie navrhovateľov o tom, že plnomocenstvo, ktoré poručiteľ udelil splnomocnencovi P. Š. je neurčité a z toho dôvodu absolútne neplatné považuje za účelové tvrdenie, ktoré nemá žiadnu oporu v predložených listinách. Plná moc presne špecifikuje na čo je splnomocnenec oprávnený s uvedením konkrétnych právnych úkonov a s presnou špecifikáciou nehnuteľností. Udelená plná moc jednoznačne spĺňa kritéria určitosti tak, ako to vyžaduje zákon a z toho dôvodu nie je možné považovať plnú moc za neplatnú. Nakoľko je plná moc zo dňa 10.11.2011 udelená poručiteľom P. Š. určitá, nemôže byť neplatná ani zmluva. Zmluva spĺňa všetky znaky potrebné k tomu, aby bol právny úkon kvalifikovaný ako platný a právne perfektný. Zo zmluvy je zrejmé, kto ho robí, ten, kto ho robí je oprávnený takýto úkon urobiť. Zmluva je vykonaná vo forme stanovenej právnym predpisom, predmet zmluvy je dostatočne jasný, zrejmý a určitý. Zmluva obsahuje základné náležitosti, ktoré právny poriadok pre platnosť kúpnej zmluvy vyžaduje, t.j. určitosť predmetu a kúpnu cenu a zmluva bola uzatvorená slobodne a vážne. Vo vzťahu k nároku navrhovateľov, aby súd určil, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi uviedli, že navrhovatelia nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Poukazoval na to, že keďže bol predmetom zmluvy prevod nehnuteľností, tak v súlade s ust. § 132 ods. 1 Obč. zákonníka a § 28 ods. 2 a 3 zákona č. 162/1995 Z.z. v platnom znení, odporca nadobudne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam až dňom právoplatnosti rozhodnutia príslušnej Správy katastra. Poručiteľ zomrel podľa vyjadrenia navrhovateľov X.X.XXXX a odporca podal návrh na vklad vlastníckeho práva 10.2.2012, pričom katastrálny úrad doposiaľ o návrhu nerozhodol a teda neexistuje právoplatné rozhodnutie katastrálneho úradu, ktorým by povolil vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech odporcu. Z uvedeného vyplýva, že tak v čase podania návrhu na začatie tohto konania ako aj v súčasnosti predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva a zostáva už len určiť, kto bude dedič. Navrhovatelia nemajú naliehavý právny záujem na určení že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi alebo nepatria, keďže právny predpis jasne stanovuje, že do dedičstva patria.

Právny zástupca navrhovateľov sa na pojednávanie opakovane nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, svoju neúčast' nežiadal ospravedlniť vážnymi dôvodmi. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal i v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, kúpnu zmluvou zo dňa 12.12.2011, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 16.11.2011, plnomocenstvom zo dňa 10.11.2011, prepúšťacou správou z nemocnice zo dňa 6.2.2012, Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I zo dňa 13.2.2012, ČVS: ORP-181/1-OVK-B1-2012, Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II zo dňa 6.3.2012, ČVS: ORP-282/OEK-B2-2012, Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 28.6.2012 č.k. 65D/206/2012-83, D not 24/2012M, ako aj ostatným obsahom spisu, prednesom zástupkyne odporcu a po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. zistil tento skutkový stav:

Z kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2011 súd zistil, že v uvedený deň Q.. B. na základe plnej moci udelenej P. Š. ako predávajúci uzavrel so spoločnosťou Arios, s.r.o. ako kupujúcim kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z vlastníctva Q.. B. do vlastníctva spoločnosti Arios, s.r.o.

Dňa X.X.XXXX Q.. Q.Á. B. zomrel. Návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností bol podaný dňa 10.2.2012, teda po smrti vlastníka nehnuteľností.

Z uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 28.6.2012 č.k. 65D/206/2012-83, Dnot 24/2012M súd zistil, že dedičské konanie po neb. Q. B., zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom J.Š. Ú. XXX/XXX, O. bolo podľa §

109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušené. Synovia poručiťa H.. U.. H. B. a Q.. H. B. boli odkázaní na podanie žaloby o určenie, že závet poručiťa, spísaný na písacom stroji a dňa 6.2.2012 poručiťom vlastnoručne podpísaný za prítomnosti dvoch svedkov - X.. X. P. a X.. Q. U. je neplatný. V odôvodnení uznesenia dedičský súd uviedol, že podľa údajov účastníkov a na základe lustrácie v Notárskom centrálnom registri závetov bolo zistené, že poručiť zanechal závet spísaný dňa 6.2.2012 na písacom stroji, ktorý poručiť vlastnoručne podpísal a v ktorom za prítomnosti dvoch svedkov - X.. X. P. a X.. Q. U. výslovne prejavil svoju poslednú vôľu, pričom svedkovia tento závet vlastnoručne podpísali. Týmto závetom poručiť za závetných dedičov všetkého hnutelného ako i nehnuteľného majetku ustanovil H.. Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. U.. F.. J.. W. XX, O. v podiele 1-ice k majetku poručiťa, H.. U.. H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXXX/XX, O. v podiele 1-iny k majetku poručiťa U. Q.. H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom J. Ú. XXX, O. v podiele 1-iny k majetku poručiťa. Súd v uznesení ďalej uviedol, že ako dedičia zo zákona v prvej dedičskej skupine by do úvahy prichádzali synovia poručiťa, každý v zákonom dedičskom podiele 1-ice k predmetu dedičstva a to H.. U.. H. B. a Q.. H. B.. Na základe predvolania sa na Notársky úrad JUDr. Ivana Macáka, súdneho komisára povereného Okresným súdom Bratislava IV v Bratislave dostavili deti poručiťa H.. U.. H. B. a Q.. H. B., ktorí boli oboznámení s obsahom a formou závetu poručiťa zhodne vyhlásili, že nesúhlasia s dedením podľa závetu poručiťa a namietajú platnosť závetu poručiťa, nakoľko poručiť by takúto listinu nespísal z vlastnej vôle.

Dňa 24.8.2012 synovia poručiťa H.. U.. H. B. a Q.. H. B. podali na tunajší súd návrh o určenie neplatnosti závetu, ktoré je na tunajšom súde vedené pod sp. zn. 5C 83/2012. Konanie bolo uznesením zo dňa 27.3.2013 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh. Proti tomuto uzneseniu podali navrhovatelia odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením z 28.6.2013 č.k. 5 Co 364/2013 ich odvolanie odmietol. Proti uzneseniu krajského súdu navrhovatelia podali dovolanie. Žiadali, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 26.5.2015 č.k. 6Cdo 131/2015 uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28.6.2013 sp. zn. 5 Co 364/2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako prvý, bol predmetom posúdenia nárok navrhovateľov, ktorým sa domáhali určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 12.12.2011 medzi Q.. Q. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. Ú. XXX, O. ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim o predaji nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. B., a to pozemku registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh zastavané plochy a nádvoria, o výmere 107 m², pozemku registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh ostatné plochy a nádvoria, o výmere 780 m², druh stavby XX, stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaca na parcele č. XXXX/XX je neplatná.

Podľa názoru súdu, tomuto návrhu navrhovateľov nie je možné vyhovieť, nakoľko navrhovatelia na podaní tohto určovacieho návrhu nemajú naliehavý právny záujem podľa § 80 písm.c) O.s.p. Tento procesný dôsledok je pritom potrebné odvíjať vo väzbe na hmotnoprávnu úpravu.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťa.

Dedičské právo je spojené s objektívnou právnou skutočnosťou, ktorou je smrť fyzickej osoby. Okamih smrti poručiťa alebo deň, ku ktorému bol vyhlásený za mŕtveho, je rozhodnou skutočnosťou, čo do okruhu osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako dedičia, ako aj práv a povinností, do ktorých vstupujú právni nástupcovia poručiťa.

V období medzi nadobudnutím dedičstva (§ 460 Obč. zák.) a potvrdením nadobudnutia dedičstva (§ 482 a § 483 Obč. zák.) sú z právnych úkonov týkajúcich sa vecí (majetkových práv) z dedičstva povinní i oprávnení voči iným osobám všetci dedičia poručiťa, ktorí dedičstvo neodmietli, spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel pritom vyjadruje mieru, akou sa dedičia navzájom podieľajú na právach a povinnostiach týkajúcich sa vecí (majetkových práv) z dedičstva.

Ak zanechal poručiť viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 91 ods. 1 O.s.p. ak je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko, koná každý z nich sám za seba.

Podľa § 91 ods. 2 O.s.p. ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pre ostatných.

Pasívna solidarita vzniká zo zákona aj v prípade dedenia, keďže dedičov treba v období od smrti poručiťa do rozhodnutia súdu (súdneho komisára) považovať za podielových spoluvlastníkov

vecí patriacich do dedičstva so všetkými právami a povinnosťami spoluvlastníkov, pričom pomer spoluvlastníckych podielov sa riadi pomerom dedičských podielov.

Pre sporové občianske súdne konanie treba všetkých účastníkov konania o dedičstve považovať za nerozlučných spoločníkov podľa § 91 ods. 2 O.s.p. na oboch stranách, t.j. žalobcov aj žalovaných. Postavenie žalobcu je pritom určené obsahom rozhodnutia súdu v dedičskom konaní, kde ostatní účastníci musia vystupovať v konaní ako žalovaní, aj keď v konaní o dedičstve sa niektorí z nich nestavali odmietavo k spornej otázke, prípadne boli pasívni. Ak sa sporu nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci, nemožno návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie.

Pokiaľ sa v konaní o dedičstve vyskytne rozpor o tom, čo patrí do dedičstva po poručiteľovi, procesným nástrojom na jeho odstránenie je žaloba na určenie, že tá-ktorá vec (právo) patrí do dedičstva po poručiteľovi. O takejto žalobe rozhodne súd v sporovom konaní, účastníkmi ktorého (buď ako žalobcovia alebo žalovaní) sú všetci dedičia. Žaloba na určenie predmetu dedičstva je rozhodovacou praxou súdov považovaná za prípustný prostriedok riešenia sporov o tom, či určitá vec (právo) patrí do dedičstva. Pritom pre takéto sporové občianske súdne konanie treba všetkých účastníkov konania o dedičstve považovať za nerozlučných spoločníkov podľa § 91 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľmi uplatnený nárok je určovacou žalobou, súd sa v zmysle § 80 c) O.s.p. ako otázkou predbežnou, zaoberal otázkou existencie procesnej podmienky žalovateľnosti uplatneného nároku.

Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy navrhovateľa odôvodňovali tým, že v súčasnosti existuje medzi účastníkmi konania stav právnej neistoty ohľadom práv a povinností k predmetným nehnuteľnostiam. Navrhovateľa majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď stav právnej neistoty môže byť odstránený jedine súdnym rozhodnutím a tým definitívne vyriešená sporná situácia medzi účastníkmi konania.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je, že:

1/ účastníci majú vecnú legitímáciu

2/ na požadovanom určení je naliehavý právny záujem (NPZ)

Podľa § 90 O.s.p. účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Vecnú legitímáciu má ju zásadne ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide.

Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom konania vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného a niekedy aj procesného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní.

Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Toto postavenie môže byť dvojaké. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávneho práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu.

Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Ak sa ukáže, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana oprávneného záujmu, súd žalobe vyhovie. Žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu. Súd žalobe vyhovie iba vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie žalovaného.

Účastníkmi súdneho konania o neplatnosť zmluvy musia byť všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní (viď primerane rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 122/2002 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004). Ak účastníkom konania nie je niektorý z účastníkov zmluvy (prípadne jeho právny nástupca), súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie. V danom prípade boli účastníkmi kúpnej zmluvy Mgr. Mikuláš Voronkov a odporca. Preto účastníkmi konania na strane navrhovateľa mali byť navrhovateľa v 1. a 2. rade a Ing. Rudolf Kozáčik.

Podľa § 80 c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah, alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Ak takýto naliehavý právny záujem na určení existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva nie je daný, potom chýba procesná podmienka žalovateľnosti. Nedostatok procesnej podmienky žalovateľnosti má za následok, že určovací návrh musí súd zamietnuť bez prejednávania hmotnoprávnej stránky veci. Procesnú podmienku žalovateľnosti musí v konaní preukázať ten, kto sa domáha určenia existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva a táto podmienka musí byť daná počas celého konania. Dôkazné bremeno je na navrhovateľoch, ktorí musí nielen tvrdiť, ale aj preukázať svoj naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti kúpnej zmluvy. Navrhovatelia musia preukázať, že určenie neplatnosti kúpnej zmluvy je pre nich naliehavé, lebo im hrozí nebezpečenstvo porušenia práva v takej právnej oblasti, pre ktorú takýto výrok bude mať zároveň význam prejudiciálnej otázky.

Podľa § 154 O.s.p. pre rozsudok je podstatný je stav v čase jeho vyhlásenia.

Inými slovami, vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, keď z hľadiska určenia okruhu účastníkov (sporu) ide o to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (aktívna legitímácia) a kto je nositeľom určitej povinnosti (pasívna legitímácia). V posudzovanej veci začalo konanie na základe návrhu, ktorý podali navrhovatelia - synovia poručiťľa a jeho bývalá manželka P. B., voči ktorej bolo konanie uznesením zo dňa 18.7.2014 zastavené. Predmetom konania je návrh navrhovateľov (teraz už len v 1. a 2. rade), ktorým sa domáhajú určenia neplatnosti kúpnej zmluvy. Súdna teória i prax ustálili, že z právnych úkonov týkajúcich sa majetkových práv z dedičstva, sú oprávnení a povinní všetci dedičia poručiťľa, a to spoločne a nerozdielne, či už na strane navrhovateľa alebo odporcu. V súdnej veci poručiťľ zanechal troch dedičov a to jeho dvoch právnych nástupcov - navrhovateľov v 1. a 2. rade a závetného dediča - H.. Y. S.. Žiaden z nich doposiaľ dedičstvo neodmietol, preto sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Keďže dedičstvo po poručiťľovi doposiaľ nebolo právoplatne potvrdené žiadnemu z nich, ako dedičia po poručiťľovi prichádzajú do úvahy tak navrhovateľ v 1. rade, navrhovateľ v 2. rade i H.. Y. S., podľa hmotného práva navrhovateľmi mali byť nielen navrhovatelia v 1. a 2. rade, ale tiež H.. Y. S., ktorý je závetným dedičom po Q.. Q. B. (pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia). Predpoklad procesnej prípustnosti uvedený v § 80 c/ O.s.p. (aktívna vecná legitímácia navrhovateľov) by bola naplnená vtedy, keby účastníkmi konania na strane navrhovateľa boli všetci traja dedičia po zomretom Q.. Q. B.. Navrhovatelia preto nemajú ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď o splnení podmienky naliehavého právneho záujmu je možné uvažovať iba v prípade, ak výrok súdneho rozhodnutia je spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzeného vzťahu, čo logicky predpokladá, že bude záväzný pre všetky jeho subjekty. Tak tomu môže byť zásadne iba vtedy, ak všetky tieto subjekty budú aj účastníkmi príslušného súdneho konania. Neúplný okruh účastníkov na strane navrhovateľov mal za následok, že navrhovatelia podmienku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nespĺnili.

Napriek uvedenému, keďže súd vykonal dokazovanie i do hmotnoprávnej stránky návrhu, dospel tiež k záveru, že návrh navrhovateľov nie je dôvodný aj po stránke hmotnoprávnej.

Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniťľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah plnomocnencovho oprávnenia.

Podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je potrebné aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

Podľa § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávneniach zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniťľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocnenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, iba žeby boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právny úkon vyjadrený inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Navrhovatelia absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy namietajú pre jej údajný rozpor so zákonom, konkrétne § 39 OZ. Uvádzajú, že plnomocnenstvo z 10.11.2011, ktorým poručiteľ splnomocnil P. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX/XX, na predaj nehnuteľností (ďalej len plnomocnenstvo), je neurčitý, a teda pre rozpor s § 37 OZ absolútnu neplatný. Kúpnu zmluvu preto podľa predávajúcich neuzatvoril vlastník nehnuteľností.

Podľa názoru súdu predmetná plná moc spĺňa kritérium určitosti, preto ju nie je možné považovať za absolútnu neplatný právny úkon. Plnomocnenstvo je určité, zrozumiteľné a je udelené splnomocniteľom splnomocnencom slobodne a vážne. Z predloženej plnej moci vyplýva, na aké konkrétne úkony je splnomocnenec oprávnený a v súvislosti s akými konkrétnymi nehnuteľnosťami. Podľa plnej moci je splnomocnenec oprávnený na uzavretie kúpnej zmluvy ohľadom predaja nehnuteľností robiť všetky s tým súvisiace právne úkony, vrátane dojednaní kúpnej ceny a jej prevzatia. Z plnomocnenstva vyplýva rozsah splnomocnenecovho oprávnenia, pričom ide o všeobecné a neobmedzené plnomocnenstvo. Plnomocnenstvo je urobené v písomnej forme, obsahuje označenie splnomocniteľa a splnomocnenca, pričom obaja boli v čase uzavretia plnomocnenstva spôsobilí na právne úkony. Určitosť plnomocnenstva nie je dotknutá ani skutočnosťou, že sa v ňom nešpecifikuje osoba kupujúceho, ani výšky kúpnej ceny. Právny úkon je neurčitý, keď sice je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3 Obč. zák. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že požiadavke určitosti vyhovuje aj také plnomocnenstvo, ktorým je splnomocnenec splnomocniteľom oprávnený uzavrieť kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností bez toho, aby v zmluve uviedol, komu a za akú cenu má nehnuteľnosť predať. Toto plnomocnenstvo sa potom vykladá tak, že splnomocnenec najlepšie podľa svojho vedomia a svedomia vyberie osobu kupujúceho a dohodne s ním kúpnu cenu. v tomto prípade preto neprichádza do úvahy ani prekročenie oprávnenia splnomocnenca pri výbere osoby kupujúceho a dojednaní výšky kúpnej ceny. „Ak je v plnomocnenstve použitá formulácia „...vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony...“, je potrebné považovať také plnomocnenstvo za všeobecné, ak z jeho ďalšieho textu nevyplýva stanovené obmedzenie. Všeobecné plnomocnenstvo bude potom splnomocnenca oprávňovať na zastupovanie splnomocniteľa vo všetkých právnych veciach a na vykonanie všetkých úkonov.“ Podľa názoru súdu rovnako ako plnomocnenstvo, aj kúpna zmluva spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu. V súvislosti s vyjadrením navrhovateľov ohľadom nejasných okolností smrti poručiteľa s poukazom na začaté trestné stíhanie pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, ide podľa názoru súdu o účelové tvrdenia navrhovateľov bez skutkového základu. Poukazuje na správu o úmrtí poručiteľa zo X.X.XXXX, ktorá je dôkazom opaku o nejasných okolnostiach jeho smrti. Sám poručiteľ v nej ošetrojúcemu lekárovi uvádza, že „údajne spadol pred 3 - 4 týždňami. Keď išiel zo W. Ú., udáva, že si udrel tvár a horné končatiny. Svoj stav pripisuje ochoreniu chrbtice...“ (s. 1 správy o úmrtí). V správe sa tiež uvádza, že poručiteľ „bol pri vedomí, orientovaný, reč artikulovaná, odpovede adekvátne“. v súvislosti s jeho zdravotným stavom ošetrojúci lekár v správe uvádza, že „ide o 75 ročného pacienta s anamnézou cirhózy pečene, abúzu etylalkoholu, v predchorobí mal asi 3 mesiace problémy s chôdzou (kačacia chôdza), má bolesti v oblasti chrbtice, je slabý, nevie udržať moč ani stolicu...napriek komplexnej liečbe sa stav nepodarilo priaznivo ovplyvniť, 6.2.2012 náhle asystólia, a reflexia, o 15.15 hod konštatujeme exitus letalis“ (s. 3 - 4 správy o úmrtí).

Podľa správy o úmrtí je teda cudzie zavinenie v prípade smrti poručiteľa evidentne vylúčené. Práve naopak vyplýva z nej, že poručiteľ mal už dlhodobo zdravotné ťažkosti, na ktoré ošetrojúcemu lekárovi sám poukazoval.

S poukazom na uvedené skutočnosti má súd za to, že, tak plnomocnenstvo, ako aj kúpna zmluva, sú platnými právnymi úkonmi. Navrhovatelia však ani nie sú aktívne legitimovaní na podanie tohto návrhu, nemajú teda naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy.

Predmetom posúdenia bol ďalej nárok navrhovateľov, ktorým sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. B., a to pozemok registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh zastavané plochy a nádvoria, o výmere 107 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh ostatné plochy a nádvoria, o výmere 780 m², stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, druh stavby XX, stojaca na parcele č. XXXX/XX, patria do dedičstva po zosnulom Q.. Q. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J.H. Ú. XXX, O..

Podľa názoru súdu, ani tomuto návrhu navrhovateľov nie je možné vyhovieť, nakoľko navrhovatelia ani na podaní tohto určovacieho návrhu nemajú naliehavý právny záujem podľa § 80 písm.c) O.s.p. Opätovne, tento procesný dôsledok je potrebné odvíjať vo väzbe na hmotnoprávnu úpravu.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 132 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 katastrálneho zákona vklad je úkon správy katastra, vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 28 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

Podľa § 30 ods. 1 katastrálneho zákona účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvy z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpisanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 2 katastrálneho zákona ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, ktorá bola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovaná advokátom, správa katastra posudzuje zmluvu iba z pohľadu, či je súladná s katastrálnym operátom a či sú splnené procesné podmienky na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí, inak návrh zamietne.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah, alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Ak takýto naliehavý právny záujem na určení existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva nie je daný, potom chýba procesná podmienka žalovateľnosti. Nedostatok procesnej podmienky žalovateľnosti má za následok, že určovací návrh musí súd zamietnuť bez prejednávania hmotnoprávnej stránky veci. Procesnú podmienku žalovateľnosti musí v konaní preukázať ten, kto sa domáha určenia existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva a táto podmienka musí byť daná počas celého konania. Dôkazné bremeno je na navrhovateľoch, ktorí musia nielen tvrdiť, ale aj preukázať naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. Q.. Q. B.. Navrhovatelia musia preukázať, že požadované určenie je pre nich naliehavé, lebo im hrozí nebezpečenstvo porušenia práva v takej právnej oblasti, pre ktorú takýto výrok bude mať zároveň význam prejudiciálnej otázky.

Súd zastáva názor, že navrhovatelia nepreukázali naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi Q.. Q. B., ktorého sa dovolávajú a to z nasledovných dôvodov:

Ako už bolo vyššie uvedené, právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie súdne konanie) alebo konania. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Tento právny záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 56/2003 publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2004, v ktorom uviedol, že ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalobca má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva. V danom prípade je v katastri nehnuteľností naďalej ako vlastník predmetných nehnuteľností vedený Q.. Q. B.. Je nesporné, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2011 patria do dedičstva po poručiteľovi Q.. Q. B., zomr. X.X.XXXX a to s poukazom na ust. § 460 Občianskeho zákonníka, nakoľko rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech odporcu do katastra nehnuteľností nenadobudlo za jeho života právoplatnosť. Uvedená právna veta je obsiahnutá aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/196/2005. Úmrtie účastníka zmluvy nič nemení na viazanosti účastníkov prejavmi vôle smerujúcimi k vzniku vecno-právnych účinkov zmluvy, trvá teda naďalej aj pre dedičov účastníka, ktorí vstupujú do práv s záväzkov zomrelého účastníka občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na základe zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecno-právnych účinkov zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnej veci. S poukazom na uvedené, navrhovatelia nepreukázali naliehavý právny záujem ani na požadovanom určení, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi Q.. Q. B., keď predmetné nehnuteľnosti do dedičstva po poručiteľovi patria ex lege a čo uznal i odporca.

S poukazom na uvedené, súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 11 ods. 1, písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ Vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,

c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,

d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

Podľa § 13a ods. 4 veta druhá Vyhlášky za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky možno od klienta požadovať na náhradu výdavku na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol (tzv. režijný paušál).

Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú ju advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi priznal právo na náhradu trov konania potrebných na účelne bránenie práva spočívajúcich v trovách jeho právneho zastúpenia advokátom v sume 526,56 €, pričom pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby nevychádzal z ustanovenia § 9 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.(ďalej len

„Vyhláška“), tak ako si jeden úkon právnej služby uplatnil a vyčíslil právny zástupca odporcu, ale vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky.

Súd sa nestotožnil s vyčíslením trov právneho zastúpenia právnym zástupcom odporcu v zmysle § 9 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky, nakoľko v zmysle § 9 ods. 1 Vyhlášky je potrebné rozlišovať prípady kedy sa výpočet tarifnej odmeny vzhľadom na predmet súdneho konania stanovuje na základe hodnoty veci alebo práva, a kedy na základe druhu veci. Pokiaľ ide o určenie platnosti právneho úkonu, právna úprava takýto predmet konania nezaraďuje pod prípady kedy sa tarifná odmena určuje podľa druhu veci (11 ods. 2 Vyhlášky, § 10 ods. 8 Vyhlášky), v spore o určenie platnosti právneho úkonu tak právna úprava ponecháva na posúdenie, či ide o hodnotu veci oceníteľnú peniazmi alebo neoceníteľnú, na úvahe orgánov aplikujúcich právo.

Vzhľadom k uvedenému a s prihliadnutím na právnu úpravu vzťahujúcu sa na daný prípad je potrebné vychádzať z toho, že pri určení tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie sa vychádza z hodnoty práva; právna úprava v každom jednotlivom prípade umožňuje skúmať, či takýto predmet konania je alebo nie je možné oceniť peniazmi a v závislosti od toho stanoviť výšku odmeny. V prípade určenia neplatnosti zmluvy ide o právo (právnu možnosť hmotnoprávneho i procesného charakteru), t.j. taký predmet, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť v peniazoch (§ 11 ods. 1 Vyhlášky). Účelom právnej služby v konkrétnom prípade nebolo dosiahnutie určenia vlastníckeho práva k veci, ani ju vymôcť, ale len určiť, že takýto právny úkon je neplatný. Zároveň je potrebné dodať, že o dosiahnutie určenia vlastníckeho práva k veci nešlo ani v prípade časti návrhu, ktorým navrhovatelia žiadali, aby súd určil, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po zosnulom Q.. Q. B..

Súd zároveň nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za právnym zástupcom uplatnený úkon právnej služby - písomné podanie na súd zo dňa 28.02.2012, keď takéto podanie sa v spise nenachádza.

Právny zástupca odporcu si okrem iného uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia za úkon príprava a prevzatie zastúpenia odporcu obidvoma právnymi zástupcami, advokátskou kanceláriou Ondrušek & Partners s.r.o. (7.5.2012) a advokátskou kanceláriou AK H.I.F., spol. s r.o. (14.01.2014).

Obsahom práva na právnu pomoc garantovaného čl. 47 ods. 12 Ústavy Slovenskej republiky je možnosť každého na základe vlastnej úvahy zvoliť si zástupcu v konaní pred súdom, vyjmúc prípady obligatórneho zastúpenia. Je totiž výsostným (slobodným) právom účastníka rozhodnúť, koho ustanoví za svojho zástupcu v konaní pred súdom. Možnosť tejto voľby (úvahy) neobmedzuje ani iným spôsobom nevymedzuje. Jej kritériá sú autonómnu vecou účastníka konania. Súd rozhodujúci o priznaní trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc.

Vzhľadom na uvedené je potrebné skúmať účelnosť vynaložených trov konania spočívajúci v odmene advokátskej kancelárie AK H.I.F., spol. s r.o. pri prevzatí zastupovania za úkon právnej pomoci - príprava a prevzatie veci ďalším advokátom. Nakoľko odporca počas konania neuviedol z akého dôvodu pristúpil k zmene právneho zástupcu, uvedené ani nevyplýva zo spisu a odporcovi za tento úkon bola jedenkrát priznaná náhrada trov, súd nevyhodnotil tento úkon za účelne vynaložený a odporcovi zaň nepriznal opätovne náhradu trov právneho zastúpenia.

Základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu. V roku 2012 to bola suma 58,69 €, v roku 2014 suma 61,87 € a v roku 2015 suma 64,53 €. Režijný paušál bol v roku 2012 vo výške 7,63 €, v roku 2014 vo výške 8,04 € a v roku 2015 vo výške 8,39 €.

Súd priznal odporcovi náhradu trov konania podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/, c/ , d/ (resp. § 14 ods. 1 písm. a/, b/ c/ Vyhlášky účinnnej do 30.06.2013), § 13a ods. 4 veta druhá ; § 16 ods. 3; § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za nasledujúce úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 7.5.2012; písomné podanie na súd zo dňa 07.05.2012; písomné podanie na súd zo dňa 14.01.2014; účasť na pojednávaní dňa 31.01.2014; účasť na pojednávaní dňa 25.04.2014 (pojednávanie bolo odročené na neurčito bez prejednávania veci, odporcovi tak patrí náhrada trov právneho zastúpenia za predmetný úkon právnej služby len vo výške 1); písomné podanie na súd zo dňa 14.04.2014; účasť na pojednávaní dňa 12.05.2015. Súd tak odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 382,99 € + režijný paušál vo výške 55,81 € + DPH 20% , spolu v sume 526,56 €. Súd vzhľadom k tomu, že odporca mal v konaní vo veci samej plný úspech a patrí mu tak náhrada trov konania, priznal odporcovi v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom podpísaného súdu, písomne, trojmo.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa osobitných predpisov.